

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย

เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย ว่าด้วยการควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทรายและนายอำเภอเมืองตราดึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย เรื่อง การควบคุมการประกอบกิจการเลี้ยงสุกร พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ เฉพาะกิจการประเภท การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร

“ผู้ดำเนินการกิจการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“โรงเรือน” หมายความว่า อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่มีหลังคา โดยภายในแบ่งกันเป็นคอกหรือรูปแบบอื่น สำหรับใช้เพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร

“ส่วนน้ำ” หมายความว่า พื้นที่หรือสถานที่ และให้หมายความรวมถึงบริเวณที่มีลักษณะเป็นบ่อ แอ่ง หรืออ่าง สำหรับให้สุกรแช่น้ำและรองรับสิ่งขับถ่ายจากสุกร

“ของเสีย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใด อันเกิดจากการประกอบกิจการเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสุกร ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพ หรือเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ซากสุกร สิ่งขับถ่ายจากสุกร กากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสีย

“แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค” หมายความว่า แมลงหรือสัตว์ และให้หมายความรวมถึงไข่ ตัวอ่อน และดักแด้ของแมลงและสัตว์ที่อาจก่อให้เกิดโรคหรือปัญหาด้านสาธารณสุข

“วิธีการที่เหมาะสม” หมายความว่า วิธีการจัดการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสาธารณสุข

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเนนทราย

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเนนทราย

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลเนนทรายเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้การประกอบกิจการเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเนนทราย

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ เกี่ยวกับสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ประกอบกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องมีระยะห่างจากแหล่งชุมชน โรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ หรือผู้ป่วยพักฟื้น หรือผู้พิการ และควรอยู่ห่างจากแหล่งที่อาจเป็นแหล่งอาหาร แหล่งอาศัย และแหล่งเพาะพันธุ์ ของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค เช่น แหล่งมูลฝอย แหล่งน้ำท่วมขัง หรือมีมาตรการป้องกัน และกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันผลกระทบต่อผู้อยู่อาศัย ในบริเวณดังต่อไปนี้

(๑) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ สิบเอ็ด ถึง ยี่สิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ห้าสิบเมตร

(๒) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ยี่สิบเอ็ด ถึง ห้าสิบตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยเมตร

(๓) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าสิบเอ็ด ถึง ห้าร้อยตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า สองร้อยเมตร

(๔) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าร้อยเอ็ด ถึง ห้าพันตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า หนึ่งพันเมตร

(๕) สถานประกอบกิจการที่มีสุกร ตั้งแต่ ห้าพันเอ็ดตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า สองพันเมตร

ในกรณีที่สถานประกอบกิจการใดมีเหตุจำเป็นต้องเพิ่มจำนวนสุกรจนไม่เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำเนินกิจการแจ้งเหตุจำเป็น และจำนวนสุกรที่เพิ่มขึ้นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในระยะเวลา สิบห้าวันนับแต่วันที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง และต้องดำเนินการให้จำนวนสุกรเป็นไปตามวรรคหนึ่งภายใน ระยะเวลาเก้าสิบวัน

ข้อ ๙ บริเวณเพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร และบริเวณที่กำจัดของเสีย ต้องอยู่ห่างจาก เขตรั้วของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบ บริเวณนั้นไม่น้อยกว่ายี่สิบเมตรทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบ กิจการรายอื่นและควรมีการปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกัน เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของมลพิษ เช่น กลิ่น ฝุ่น ออกสู่ภายนอก

ข้อ ๑๐ ผู้ดำเนินกิจการต้องควบคุม และป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและบริเวณโดยรอบ

(๑) ลักษณะโรงเรือน ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง อยู่ในสภาพดี ปลอดภัย ระบายอากาศที่ดี อากาศถ่ายเทสะดวก และระบบระบายน้ำเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปบำบัดด้วยวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งต้องบำรุงรักษา ทำความสะอาดโรงเรือน ระบบระบายอากาศและระบบระบายน้ำอย่างสม่ำเสมอ ทั้งต้องคำนึงถึงการป้องกันการเข้าอยู่อาศัยและการเข้าออกของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค หรือมีมาตรการป้องกันกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พื้นโรงเรือนอยู่ในสภาพดี มีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำไหลลงทางระบายได้สะดวก ดูแลรักษาพื้นโรงเรือนให้แห้งและสะอาด ในกรณีที่เป็นพื้นคอนกรีต หรือพื้นลักษณะอื่นใดในทำนองเดียวกันต้องเก็บกวาดมูลสุกรและเศษสิ่งตกค้างจากพื้นคอกทุกวัน และล้างทำความสะอาดสม่ำเสมอมิให้เป็นที่อยู่อาศัย แหล่งเพาะพันธุ์และมีทางเข้าออกของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ทั้งต้องตรวจสอบและทำความสะอาดพื้นที่อาคารหรือบริเวณที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคอย่างสม่ำเสมอ

(๓) จัดพื้นที่ดำเนินการเป็นสัดส่วนและเหมาะสม เช่น พื้นที่เพาะพันธุ์ เลี้ยง อนุบาลสุกร พื้นที่จัดเก็บอาหารสุกร ยา วัคซีน พื้นที่ผสมอาหารสุกร พื้นที่ตากมูลสุกร พื้นที่บำบัดหรือกำจัดของเสียรวมทั้งต้องบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาด สามารถป้องกันกลิ่น ฝุ่น เชื้อโรค แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคด้วย

(๔) มีพื้นที่เพียงพอในการเลี้ยงสุกรและมีสภาพแวดล้อมภายในโรงเรือนที่เหมาะสมกับจำนวนสุกร สายพันธุ์ ขนาด และอายุของสุกร โดยเฉพาะโรงเรือนเพาะพันธุ์ เลี้ยง และอนุบาลสุกร ต้องมีที่ขังหรือคอกกัน เป็นสัดส่วน เหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด ทั้งนี้ พื้นที่ในการเลี้ยงสุกรต้องเป็นไปตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) โรงเรือนที่มีส้วมน้ำ ต้องกำจัดสิ่งขับถ่ายจากสุกรและล้างทำความสะอาดทุกวัน

(๖) โรงเรือนที่มีการใช้วัสดุรองพื้น ต้องบำรุงรักษาและเปลี่ยนวัสดุรองพื้นตามระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(๗) เมื่อสิ้นสุดการเลี้ยงสุกรในแต่ละรุ่น ให้ทำความสะอาดคอกเพื่อชะล้างมูลสุกรและสิ่งสกปรกที่สะสมอยู่ตามซอกพื้น เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือน และอุปกรณ์ก่อนนำสุกรรุ่นใหม่เข้ามาเลี้ยง

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ วัสดุดิบ น้ำดื่ม น้ำใช้ และอาหารสุกร

(๑) เครื่องจักร เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ เช่นพัดลมระบายอากาศ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องติดตั้งหรือจัดเก็บเป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย ทำความสะอาดสม่ำเสมอ

มิให้เป็น แหล่งอาศัย และแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค รวมทั้งตรวจสอบ และบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้ หากพบการชำรุด ต้องหยุดใช้งานและดำเนินการซ่อมแซม แก้ไข พร้อมทั้งจัดให้มีป้ายห้ามใช้

(๒) ทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ให้อาหารและน้ำสุกร เป็นประจำมิให้เป็นแหล่งอาหาร แหล่งอาศัย และแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(๓) จัดเก็บอาหารสุกร ยา วัคซีน ไว้ในที่มิดชิด สามารถป้องกันแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคและป้องกันการเสื่อมสภาพ เพื่อลดกลิ่นรบกวน และมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๔) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกร ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๕) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิด ความสกปรกหรือการปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่มเพียงครั้งเดียวนำไปล้างทำความสะอาดก่อนนำมาใช้ใหม่หรือวิธีการที่เหมาะสม

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

(๗) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดี อยู่เสมอ

ข้อ ๑๓ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการของเสียที่เกิดจากการประกอบกิจการ

(๑) การจัดการมูลฝอย

(๑.๑) มูลฝอยต้องจัดให้มีภาชนะรองรับที่เพียงพอและถูกหลักสุขาภิบาล คัดแยก มูลฝอยทั่วไป มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายต่อชุมชน เช่น วัสดุเคมี เชื้อฉีดยา ยาเสื่อมสภาพ ภาชนะบรรจุสารเคมี และต้องทำความสะอาดภาชนะที่รองรับมูลฝอยพร้อมทั้งนำไปกำจัดด้วยวิธีการ ที่เหมาะสม ทุกวัน เพื่อไม่ให้เป็นที่อยู่อาศัยของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑.๒) การจัดการมูลสุกร ให้รวบรวมและบำบัดด้วยวิธีการตาก หมัก ระบบแก๊สชีวภาพ หรือวิธีการอื่นใดที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ต้องมีระบบ วิธีการ หรือมีโครงสร้างที่สามารถป้องกัน กลิ่นรบกวน และมีให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(๑.๓) การจัดการซากสุกรต้องใช้วิธีที่ถูกสุขลักษณะ เพื่อลดการแพร่กระจายของเชื้อโรคไม่ให้แหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคและไม่เกิดปัญหามลพิษต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อมดังต่อไปนี้

(ก) วิธีการฝัง ต้องมีพื้นที่เพียงพอ อยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง และห่างจากแหล่งน้ำให้ฝังไว้ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร โรยปูนขาวหรือราดด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วกลบหลุมและคลุมดินให้แน่น เหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่าห้าสิบเซนติเมตร เพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ไปคุ้ยเขี่ย

(ข) วิธีการเผา ให้ทำในบริเวณที่เหมาะสมและเผาซากจนหมด ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ค) วิธีการทิ้งในบ่อทิ้งซากของสถานประกอบการ ต้องถูกสุขลักษณะ โดยต้องกำจัดซากสุกรในบ่อที่ปิดมิดชิด และมีประสิทธิภาพสามารถป้องกันกลิ่น แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคได้

(ง) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรียนเลี้ยงสุกร อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(จ) วิธีการอื่นใดให้เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ราชการกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๑.๔) กรณีสุกรป่วยหรือตายโดยไม่ทราบสาเหตุ สุกรเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ต้องมีการจัดการซากสุกรให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) การจัดการมลพิษ

(๒.๑) ทำความสะอาดตัวสุกร คอกสุกร และรางให้อาหาร มิให้เกิดการสะสมของน้ำปัสสาวะ มูลสุกร และเศษอาหาร เพื่อลดปัญหากลิ่นรบกวน

(๒.๒) จัดให้มีและบำรุงรักษาท่อ รางระบายน้ำเสีย หรือน้ำทิ้งให้อยู่ในสภาพดี ใช้งานได้สะอาด ปราศจากน้ำขังและการสะสมของมูลสุกรหรือกากตะกอน เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวนและการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค

(๒.๓) การบำบัด หรือการปรับปรุงคุณภาพน้ำเสียจากการประกอบการ ให้ดำเนินการโดยวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพียงพอ สามารถรองรับปริมาณน้ำเสียและบำบัดน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้ก่อนระบายสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือออกสู่ภายนอก หรือนำกลับมาใช้ประโยชน์ภายในสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

กรณีสถานประกอบการไม่เข้าข่ายบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผู้ดำเนินกิจการต้องมีมาตรการจัดการน้ำเสีย

เบื้องต้น เช่น บ่อเกรอะ บ่อซึม ที่มีขนาดเหมาะสมและเพียงพอต่อปริมาณความสกปรกที่เกิดขึ้นก่อนระบายสู่ภายนอก

(๒.๔) การจัดการกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากการจัดการน้ำเสียต้องรวบรวมและกำจัด หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

(๒.๕) ต้องมีมาตรการลดกลิ่นอันเกิดจากการประกอบกิจการด้วยวิธีการที่เหมาะสม ทั้งนี้ กรณีที่เป็นโรงเรือนระบบปิดต้องมีการจัดทำระบบบำบัดอากาศก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกโรงเรือน และความเข้มข้นของกลิ่นต้องไม่เกินค่ามาตรฐานความเข้มข้นกลิ่นของอากาศเสียที่ปล่อยทิ้งจากสถานประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๒.๖) มาตรการควบคุมระดับเสียงในสถานประกอบกิจการต้องดำเนินการให้มีระดับเสียงเกินกว่าที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๒.๗) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

(๒.๘) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยง และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๑๔ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

(๑) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งคมรังเกียจโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หนองน้ำหนวก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบเอ โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี

(๓) ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติดังนี้

(๔.๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วมและจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๔.๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔.๓) ในกรณีที่มีบาดแผล ต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมใส่ถุงมือหรือปกกั้นนิ้วขณะปฏิบัติงาน

ข้อ ๑๕ หลักเกณฑ์เกี่ยวกับความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

(๑) ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๓) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนด

(๔) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการให้ใช้วิธีการตรวจวัดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) ผู้ดำเนินกิจการต้องควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบการ

ข้อ ๑๖ หลักเกณฑ์ในการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ผู้ดำเนินกิจการต้องตรวจสอบแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคในสถานประกอบการอย่างสม่ำเสมอ กรณีที่พบแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือร่องรอยให้ดำเนินการกำจัดด้วยวิธีการ ดังนี้

(๑) กรณีใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมถูกสุขลักษณะ และปลอดภัยต่อบุคลากรทั้งภายในสถานประกอบการและประชาชนโดยรอบ รวมทั้งต้องไม่ให้ปนเปื้อนน้ำหรืออาหารสุกรไม่ว่าในขณะใช้งานหรือเก็บ ทั้งนี้ การใช้สารเคมีต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) กรณีการป้องกันและกำจัดโดยใช้วิธีกลหรือไฟฟ้า เช่น การใช้กับดักแสงไฟ กับดักหนู ต้องมีการปฏิบัติที่ดี สะอาด และปลอดภัย

(๓) กรณีการป้องกันและกำจัดโดยใช้วิธีชีวภาพ ต้องเป็นวิธีการที่สะอาด ปลอดภัย มีประสิทธิภาพต่อการกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค และไม่ส่งผลกระทบต่อประชาชนโดยรอบ

(๔) พื้น ผืน โรงเรือนเลี้ยงสุกร ต้องสะอาดไม่มีช่องโหว่หรือรูที่อาจเป็นทางเข้าออกของแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค หรือมีมาตรการป้องกันด้านอาคาร มิให้แมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคเข้ามาในอาคาร ทั้งนี้ รางหรือท่อระบายน้ำเสียต้องมีตะแกรงป้องกันด้วย

(๕) ทำการป้องกัน และกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ทั้งภายในและบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสุกร สถานที่จัดเก็บอาหาร ยา ออร์โมน อย่างสม่ำเสมอ การใช้สารเคมีควบคุมกำจัดต้องเป็นชนิดที่กฎหมายให้ใช้ในโรงงานผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ ขณะนำไปใช้ต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ไม่ให้เกิดการปนเปื้อนกับอาหาร และน้ำที่ใช้เลี้ยงสุกร

หมวด ๓

ใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับและบทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสุกรให้ดำเนินการยื่นคำขออนุญาตตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในข้อบัญญัตินี้ พร้อมเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาตของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังนี้

(๑) แบบรายการตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาตตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต

(๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง

หลักเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และบทกำหนดโทษให้นำข้อกำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่แหล่งชุมชน โรงฆ่าสัตว์ ตลาดค้าสัตว์ ศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุ ผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ เข้ามาตั้งอยู่ใกล้กับสถานประกอบกิจการตามประกาศนี้ เป็นเหตุให้สถานประกอบกิจการมีระยะห่างไม่เป็นไปตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ให้สถานประกอบกิจการนั้นจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้น และให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไป

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประกอบกิจการตามเดิมต่อไปได้ โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง และข้อ ๙ แต่ต้องจัดให้มีมาตรการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

อย่างมีประสิทธิภาพหรือควรจัดให้มีการปลูกต้นไม้ที่มีความสูงและทรงพุ่มที่เหมาะสมสำหรับเป็นแนวป้องกัน เพื่อช่วยลดการแพร่กระจายของมลพิษ เช่น กลิ่น ฝุ่น ออกสู่ภายนอกโดยให้นำความในข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ และข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

สถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้เพิ่มจำนวนสุกรมากกว่าที่มีอยู่เดิม เว้นแต่กรณี มีเหตุจำเป็นให้นำความในข้อ ๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการเสียชีวิตถ้าทายาทหรือผู้จัดการมรดกประสงค์จะประกอบ กิจการเลี้ยงสุกรในสถานที่เดิมต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตามข้อบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่เจ้ามรดกเสียชีวิต โดยไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง และข้อ ๙

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่งให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเป็นผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ดำเนินกิจการต่อไปโดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้รับใบอนุญาต ทั้งนี้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น จะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ศักดิ์สิทธิ์ ฉายแสง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเนินทราย